

Városavató ünnepek

Pénteken ünnepi tanácsulést rendeztek Szigetszentmiklóson abból az alkalomból, hogy az Elnöki Tanács városossá nyilvánította a települést. A Csepel Autógyár művelődési otthonában megtartott avató ünnepséget Pongrácz Gábor tanácselnök nyitotta meg, majd Cservenka Ferencné, az Országgyűlés alelnöke mondott beszédet, további sikereket kívánt mindazoknak, akik munkájukkal segítettek megteremteni a gyarapodás feltételeit, majd átadta a városossá nyilvánítást tanúsító okmányt. A tanácsülés, amelyen részt vettek a megye párt- és tanácsi vezetői, városaink küldöttei, ünnepi műsorral fejeződött be.

Pénteken Püspökladányban is ünnepi tanácsulést rendeztek az ősi település városossá nyilvánítása alkalmából. A sportcsarnokban megtartott ünnepséget Matolcsi Lajos tanácselnök nyitotta meg, majd Szűrés Mátyás, az MSZMP Központi Bizottságának titkára köszöntötte az új város lakóit, és átadta a városossá nyilvánító oklevelet Matolcsi Lajos tanácselnöknek.

Az ünnepségen részt vett Kállai Gyula, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának elnöke, ott voltak a megye párt- és tanácsi vezetői, a megye városainak és környékbeli helyeinek képviselői.

(MTI)

Földgázimport-szerződés

Pénteken Budapesten megkötötték az 1986. évi szovjet földgázszállításokra vonatkozó szerződést. A megállapodást Tóth József, a Mineralimpex Külkereskedelmi Vállalat vezérigazgatója és Jurij Domracsjev, a Szovjetgazexport Szovjet Külkereskedelmi Egysülés vezérigazgató-helyettese írta alá.

A szerződés alapján a korábbi éveknél több, összesen mintegy 4,5 milliárd köbméter földgáz érkezik Magyarországra a Szovjetunióból a Testvériség gázvezetékrendszeren keresztül. 1975 óta a szovjet partner már 30 milliárd köbméter földgázt szállított hazánkba. Magyarország energiafelhasználásának szerkezetében jelentős arányt képvisel a földgáz. A szovjet szállítások közel 40 százalékát fedezik a belföldi gázfelhasználásnak. (MTI)

Meddig még?

Az üzemgazdasági osztály valamennyi munkatársa ott tolongott az igazgatóhelyettes előszobájában. Hirtelen ötlettel határozták el, hogy most, ebéd után megvárják a főnököt. Még a szokásos kávéról is lemondtak, csak-hogy még azelőtt beszélhessenek felettesükkal, mielőtt az elkezdí délutáni tárgyalást. Hamarosan a párnás ajtón belülré került az egész társaság. Egyetlen kérdés volt mind a 14 kollégának: — Mennyivel lesz több az idén a fizetésük, mint tavaly volt? Nem százalékszámokat, tól-igge körrülhatárolt lehetőségekről akartak hallani. Azt várták, hogy végre valaki azt mondja, hogy Anna március elsejétől X százszal többet talál a borítékban, János havonta Y forinttal növekvő fizetést vehet fel. Tizennégy személyre szóló választ akartak hallani. Persze, hogy van a szakszervezetnek és a KISZ-nek is véleményezési joga, de a gyakorlatban — kis eltérésekkel — úgy is a gazdasági csúcsvezetés elképzelései valósulnak meg. Az igazgatóhelyettes elmondta munkatársainak, hogy megérti türelmetlenségüket, de a múlt év végi sok tételes vállalati eladások és vásárlások miatt még az éves mérleg sem készült el. Nincs pontos adatuk a teljes nyereségről sem. Ez pedig elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy az idei béremelési lehetőségekről valós képe legyen a gazdasági vezetőknek. Türelmet kért kollégáitól.

Türelmem: hovatovább kuleszóvá válik gazdasági életünkben. Egyre nehezebben várja a dolgozók többsége megfeszített munkájának az eredményét. Féljük nem könnyen megszerzett forintjaink értékét a gyakran emelkedő ártól. Egyre több helyről hallatszik a kérdés: meddig tart még nálunk a keresetek reálértékének csökkenése? Mikor érünk a „szuk esztendőnek” a végére?

Amikor a magyar gazdaság konszolidációs folyamata elkezdődött, 1979-ben vezető közgazdászaink két néhez évre számítottak. A hatodik öt éves terv befejezéséig pedig egy könnyített szakaszt képzelték el, amelyben már nem fenye-

geti az országot a fizetésképtelenség, a hitelek kényeszerű átütemezésének veszélye. A gyakorlat azonban áthúzta ezeket az elképzeléseket. A váltást követő éveknel is nehezebb lett az 1982 és 1984 közötti szakasz. A nemzetközi feszültségek éleződése nem segítette a gazdaságnak. Fizetőképességünket csak kampányszerűen felfuttatott exporttal sikerült megőrizni. A cserearányromlás soha nem látott mértékben rongtotta külgazdasági mérlegünket. A gazdaság erősödését nem segítette a rosszul sikerült 1985-ös év sem. Tehát a konszolidáció lezárása késik és az utolsó szakasz feladatai összetorlódtak erre az évre.

Woggal merül fel a kérdés: mikor mondhatjuk, hogy gazdaságunk egy új szakaszhoz érkezett, teljesen túl van a veszélyhelyzeten? Ehhez el kell érni a nemzetközi pénzügyekben a sebezhetetlenséget. Azt a stabil helyzetet, amikor például a mezőgazdaság rossz termése sem támaszt törlesztési nehézségeket. Vagy, ha a dollár árfolyama meglepetésszerűen változik bankembereink nem kényeszednek „tűzoltó-intézkedésekre”. Az utóbbi 18 hónapban jelentős mértékben növekedett az ország nem-fém- és valutatartaléka. Ez nagy lépés a pénzügyi stabilitáshoz vezető úton. Szükség van új szakaszba jutáshoz a kiegyensúlyozottabb belső fejlődésre is. Beruházásaink évek óta a régi eszközeink avulását sem pótolják. Sok területen tovább nőtt a hazai műszaki színvonal elmaradása. Nemcsak a világ élvonalától kerülünk távolabb, hanem még a „követő” országoktól is.

Az új középtávú tervünkben megfogalmazott elképzelések szerint megteremt javaink elosztása-

ban hamarosan mód nyílik a váltására. Először a belföldi felhasználás csökkenése állítható meg. Erre remélhetőleg már az idén sor kerülhet. Jövőre pedig anynyival többet költhetünk fogyasztásaink bővítésére, javaink gyarapítására, amennyivel sikerül nemzeti jövedelmünket növelni. Ez évente 2-3 százalékos emelkedést jelenthet. A felhasználható saját eszközök ilyen bővülésére a magyar gazdaságban tíz esztendeje nem volt példa. Tehát az évtized végére, ha lassan is, de érzékelhető mértékben ismét nőhet országunkban az életszínvonal.

Ha az üzemgazdasági osztályon dolgozók elfogadták volna főnöküktől — konkrét összegek hiányában — a várható százalékokat is, megtudhatták volna, hogy várhatóan 5-6 százalékkal nő az éves keresetük. Ez pontosan megegyezik az ár-emelkedések várható mértékével. Tehát a pénzükrért pontosan annyit tudnak vásárolni az idén, mint egy évvel korábban. Hogyha ezek a szavak elhangzanak, akkor is kellett volna kérni a gyorsan fogyó türelmeiből? Egészen bizonyos, hogy igen. Azonban ez a szó gazdaságunk minden napjaiban nem szerepelhet oly hosszú ideig állandóan, mint mondjuk a hatékonyság. Jövőre illyentájt jó lenne arról írni, hogy: a terv elképzeléseit a népgazdaság egyéves eredményei segítenek megvalósítani. Elkezdődhet a beruházások növekedése, — ha kis mértékben is, de — nőhetnek a reálbérek... De most még megálljt kell parancsolni a tollnak. Türelmem. Csak akkor folytathatjuk a mondatot, ha az elképzelt eredmények már realitássá váltak.

Böle István

Irányítás, egység, akarat

Párttagok munkája a Szegedi Vízművek és Fürdőknél

A tanácsi szolgáltató és kommunális vállalatok sorában a Szegedi Vízművek és Fürdők azok sorába tartozik, amelyekben a XIII. kongresszus előtt lényeges változás következett be a pártalapszervezetekben. A korábbi nagy létszámú, 87 fős alapszervezetet itt is kettéfelé választották, nagyjából azonos létszámú, önálló szervezeteket hozva létre, pártvezetőség irányításával. A szétválasztás úgy ment végbe, hogy az „elégge szétszórtn munkahelyek párttagjai közelebb kerüljenek egymáshoz. Történt mindez azért, hogy a kisebb létszámú kollektívákban erőteljesebben javulhasson az aktivitás, a pártmegbízatások arányosabban osztódjanak meg, és könnyebb legyen azok elvégzésének ellenőrzése is.

Erre a lépésre jó előre felkészültek. A káderképzés és -nevelés eredményeként rendelkeztek azokkal az erőekkel, amelyekből létrejöhett az alapszervezetek vezetősége és az irányító pártvezetőség. Az összevont és a beszámoló taggyűlések után kérdéztük meg Kardos János, a pártvezetőség titkárától: az új felállásban, szervezeti egységben hogyan dolgozott a párttagság 1985-ben, tekintettel az új pártirányítási formára.

Elmondta, hogy az új megoldáshoz ki kellett munkálniuk a megfelelő módszert és stílust. Kezdetben ugyanis voltak átfedések az alapszervezetek és a pártvezetőség munkájában. Ilyen volt például a szakszervezet és a KISZ pártirányítása. Végül is kiforrt, hogy ez a pártvezetőség feladata, viszont az alapszervezetek is meggyőződhetnek arról, hogy a párttagságból ki hogyan dolgozik a szakszervezetben, a KISZ-ben, akiknek ott van megbízatásuk. A XIII. kongresszusig teljesen egyenesbe jöttek, s ebben az időszakban pezsgő politikai élet bontakozott ki, s ez a folyamat megmaradt a kongresszus után, és napjainkban is ez a jellemző. A vízművek és fürdőknél a közvélemény — párttagok és pártönkivüliek egyaránt — kedvezően fogadta, hogy a kongresszus minden fontosabb kérdést visszaigazolt az irányelvek vitájában felvetett gondok, észrevételek, javaslatok körül, és egyértelműen, világosan foglalt állást politikánk legfontosabb kérdéseiben. Ezzel jó alapot teremtett az eredményesebb, az egységes cselekvésre, határozatait végrehajtására.

A két alapszervezetben tavaly és napjainkban folyamatosan a kongresszus határozataiból adódó feladatok végrehajtására összpontosították az erőket. Jóllehet, az összevont taggyűléseken 12-en kértek szót, mondtak véleményt, tettek javaslatot, a beszámoló taggyűléseken ugyancsak eleven volt a vita. Ez a tény azt igazolja, hogy a pártmunka eredményessége az alapszervezetekben múlik. Az is a cél, hogy önállóan, kezdeményezően lépjenek gazdasági és politikai kérdésekben, különös tekintettel a vállalat várospolitikai jelentőségű feladataira. Az önállóságra, a kezdeményezésre további ösztönzést kaptak, csak élniük kell vele.

Az alapszervezetekben folyó munka erősítése — kezdve az oktatástól a pártépítéstig, a pártcsoportok tevékenységétől a taggyűléseken való részvételig — hozzájárul ahhoz, hogy a párttagság sikerrel lássa el alapvető feladatát, érdemben töltsse be szerepét a napi gazdasági és politikai életben. Persze akadtak hangok, amelyek megkérdőjelezték a vízművek és fürdők tevékeny-

ségét, mondván: szolgáltató lévén, mivel járul hozzá a népgazdasági terv gazdaságpolitikai céljainak eléréséhez? A kérdésben benne van a felelet. Azzal, hogy az alapvető szolgáltatások nagymértékben hozzájárulnak a gazdasági építőmunka feltételeinek biztosításához.

A vízművek és fürdők pártvezetősége titkárának tájékoztatását párttagságuk múlt évi jó munkájáról megerősíti a tanácsi szolgáltató és kommunális vállalatok párt-végrehajtóbizottságának véleményezése is. Az 1984. évi beszámoló taggyűlés határozatait mind az irányító pártvezetőség, mind az alapszervezetek végrehajtották. Fő célnak tekintették a gazdaságpolitikai feladatok végrehajtását a várospolitikai érdekei szerint, valamint a munka megszervezését az új pártirányítási formához igazodva. Meghatározták és a program szerint végrehajtották az ágazati pártbizottság 1985. évi munkaprogramjából a rájuk háruló feladatokat. Ez a program magas színvonalú és a pártmunka minden területét átfogja.

Lódi Ferenc

Napirenden: a szövetkezeti demokrácia

Pénteken ülést tartott az Országos Szövetkezeti Tanács, amely Rév Lajos előterjesztése alapján a szövetkezeti demokrácia fejlesztésének feladatait vitatta meg.

A felszólalók kiemelték, hogy a szövetkezetek vállalati önállóságát a szövetkezeti demokrácia érvényesítésével szoros összhangban szükséges továbbfejleszteni.

Rámutattak, hogy a szövetkezetek önkormányzati rendszere alkalmas a szövetkezeti demokrácia gyakorlati megvalósítására, a tagok érdekeinek érvényesítésére és védelmére. Fontos feladat a szövetkezeteken belüli kisebb közösségek szerepének további erősítése. A szövetkezetekben meghonosított választási rendszer jó feltételeket teremt a demokrácia érvényesüléséhez, azon belül ahhoz is, hogy a szövetkezeti tagok bármely tisztségre megválaszthatók. Ezért különösen fontos a tisztségviselők választásának körültekintő előkészítése.

Ülést tartott az OSZT

szövetkezeti önszabályozás továbbfejlesztését.

A testület felkérte a három szövetkezeti ágazat országos tanácsait arra, hogy az ez évben esedékes kongresszusokra való felkészülés során kiemelten törődjenek — az egyes szövetkezeti formák, típusok sajátos céljait szem előtt tartva — a szövetkezeti demokráciának fejlesztésének feladataival. Az OSZT indítványozta, hogy az Igazságügyi Minisztérium a szövetkezeti kongresszusok előkészületeivel összehangoltan foglalkozzék a szövetkezetekre vonatkozó jogi szabályozás korszerűsítésével.

A továbbiakban Pál József titkár előterjesztése alapján meghatározták a tanács ez évi munkatervét és költségvetését. Végül a testület tudomásul vette, hogy az OSZT soros elnöki tisztségét — az alapszabályelőírásainak megfelelően — 1986-ban Szlamenický István, a Szóvosz elnöke tölti be. (MTI)

Megyénkben éltek a lehetőséggel

Öntözési értékelő

A fábiánsebestyeni forróvíz-kitörésnek a mezőgazdasági szakemberek sem örülnek, hisz öntözni nem télen és nem sós, meleg vízzel szokás. Az élető, csapadékpótló édesvízből is van, szerencsére, ezen a környéken. A helyi Kinizsi Tsz-ben tavasztól őszig hatalmas táblákat öntöznek, s hogy eredményeikre felfigyelnek, bizonyíték az év végén a MÉM-ben átvett, az öntözési verseny helyezettjének járó díj is. S szerencsére nincsenek egyedül.

Takács Péter, megyénk öntözési főfelügyelője szép eredményeket továbbíthatott a zsűrinek. Igaz, a csapadékosabb május és június miatt kevesebbet kellett öntözni tavaly, mint 1984-ben, de júliusban és augusztusban már volt látszata a „mesterséges” esőnek. Nem olcsó mulatság ez, de a magas költségeket a nagyobb hozomakkal ellensúlyozni lehetett. A Csongrád megyei siker már szinte hagyományos, a MÉM, az Országos Vízügyi Hivatal és a Szolnoki Mezővíz Vállalat öntözési pályázatán. Tavaly az öntözési kapacitást 86 százalékosan használták ki üzemünk, míg a sorban utánunk következő megyékben ez az érték 50-60 százalékos. A benevezett kilenc szövetkezetből ötöt díjaztak.

A 400 hektár vízjogi engedéllyel rendelkező kategóriájában a deszki Maros Tsz nyerte a 40 ezer forin-

tos első díjat, s a harmadik helyezett a Szentesi Felszabadulás Tsz lett.

Az ezer hektáros körében a Csongrád-bokrosi Kosuth Tsz-é lett az első helyért járó 60 ezer forint, s a második helyezett Fábiánsebestyeni Kinizsi Tsz is örülhetett a kérdemelt 40 ezer forintnak.

A harmadik kategóriában, az ezer hektár fölötti öntözési lehetőséggel rendelkezők között a Szegvári Puskin Tsz lett az ötödik. A Mezővíz különdíját a kapacitáskihasználásáért és az öntözési fordulóki kiemelkedő szervezetségéért kapták.

Nem könnyű az öntözés pluszeredményét pontosan lemérni, hisz a szövetkezetekben más-más növényeket öntöztek. A többlet gabonaegetenértékben fejeződik ki, ez a mértékegység. A deszkiek átszámított hozamtöbblet hektáronként 4 ezer 660 kilogramm gabona. Ezt úgy érték el, hogy kapacitásukat 111 százalékra teljesítették, a plusz a 70 hektár másodvetés vízpótlásából adódik. A fővetésű növények 63 milliméter csapadéknak megfelelő vízpótlást kaptak.

A Bauer- és más öntözési program sikerének és a gazdaságok öntözési készségének szép bizonyítéka a siker. S hogy még ezzel sem lehetünk elégedettek, bizonyítja, hogy szakembereink már az öntözésfejlesztés távlati elképzelésin dolgoznak.